

מערב, והחיה שלו הוא דמות אדם שהוא הדרמות הנראית ברפאל מאחר שהוא עומד מאחוריו המרכבה במערב. **בתקיריה אסotta. בסטרא דארם אתכליל דינא עלאה עלייה אטסי** ומצדו נמצאת בח הרפואה, ומצד אדם שהוא בוגר המלכות שבמערב נכלל דין עליון של גבורה זו"א שהוא לצורך תיקון בניינה ועל ידי רפאך כה דין הגבורה שבנה ומטעם זה מזכירים רופא חולים אתה גיבור שהוא מצד הגבורה (יהל אור).

סוד יהוד זו"ז

האי (ס"א חד) **אחד בקרניו דשור, כד מיבעי לאעלא לוזן לתחומא רבא** והאדם שבמרכבה הוא אווחז את קרני השור של הגבורה וכאשר הוא רוצה להכנס את כוחותיו לנקב של התהום הגדול שהוא בינה דקל"י בכדי להשפיע שם את דינו שיע"כ הם יפעלו דין. **ובכפת לוזן, דלא יזקיד עלמא**, או זה האדם האווחז בהם מכנייע אותם בכדי שלא ישוך העולם ע"י הדין החזק שלהם. **בתר דא שריא קול דממה דקה דינא** ואחרי החיות שורה המלכות הנקרעת קול דממה דקה. (ס"א הכא) **מלחה בחשאי, לא משטמע מלחה דהברה פלל** כי בגין מלכות כל דבריה נעשים בשקט ובחשאי ולא נשמע ממנו קול הבירה כלל, והוא סוד יהוד זו"ז כאשר ז"א יורד למקוםה בכדי להתייחד עימה (רמ"ק).

המלכות עולה עליה אחר עלייה כדי להתייחד עם זו"א

בְּסִטְרָא דָא, **שְׁרֵיָא מִןְזַעֲמָן דְשְׁרֵיָא,** **סְלִיק מִןְזַעֲמָן דְסְלִיק** ובצד

זהה של המערב שורה מי שורה, דהיינו שהוא המלכות שבמערב ועולה מי

שעולה, דהיינו שהוא עלית המלכות שהוא עליה אחר עלייה, **שְׁמֶשֶׁא**

אַתְּבָנִישׁ לְאַנְהָרָא לְהָאִי אַתָּר. וזה הנקרא שימוש אוסף את אоро בכדי

להאר אל המקום הזה של המלכות (מק"מ) **בְּגִין בְּקָד וְתַקְעַתָּם תְּרוֹעָה,**

בְּסִטְרָא דְרֹום ומשום כך כתוב בפסוק 'ותקעתם תרוועה שניית ונסעו המהנות החוננים

תימנה תרוועה יתקעו למסעיהם' כי היו מריעים ותוקעים הצד דרום. **אַבְלָה חַבָּא,**

לֹאוֹ הָאִי וְלֹאוֹ הָאִי אבל כאן הצד מערב לא היו תוקעים ולא היו מריעים.

אַפְמָאִי תְּרוֹעָה ולמה היו מריעים בדרום ולא תוקעים הרי היה ראוי לתקוע מאחר

שהת"ת שבדרום הוא רחמים (רמ"ק). **לְאַכְפִּיָּא סְטָר צְפָוּן** אלא הוא בכדי

להכנייע את הגבורה שכונגה בצד שמפון ונכון העפון שהוא הגבורה, **וּבְגִין בְּקָד**

סְטָר צְפָוּן לְאַחֲרוֹרָא לכן הוא נוטע ומאוסף את כל המהנות מאחור, דהיינו

שהוא מהנה דין שנאמר עליו 'לאחרונה ישעו'.

סוד שתי חצוצרות מכסף

תְּאַחֲזֵי, **שְׂתֵי חַצּוֹצְרוֹת** בא וראה את הסוד למה היו דוקא שתי חצוצרות

בസוף, **בְּגִין דְאַינְזַוְן מִסְטָרִי תְּרִי דְקָאָמְרִי,** **מִפְמָרָח**

וּמְדֹרָום בגין שהם מצד המהנות העליונות שאמרנו שהם מצד אריה שבמורחה שכונגד

יהודה שבחדסן ומצד הנשר שבדרום שהוא כנגד ראובן שבת"ת. **אַינְהוּ זְמִינִין**

לְתִבְרָא דִינֵין, וַיַּאֲכְפִּיא לֹזֶן. וְעַל הָא אִינּוֹן מִפְּסָף והם כוחות החסדים והרחמים המזומנים בקדמי לשבר ולהכני את הדיןיהם ולכך הם היו עשויים מכסף הרומו אל החסד. **וּבְגִין בָּזֶה** ומושום כך כתוב **וּבַיּוֹם שְׁמַחְתֶּכְם וּבְמוֹעֵדֵיכֶם וְגַו'**, ותקעתם בחוץ אירות, סתום, בין **לְעִילָא בֵין לְתִתְא** בסתום ולא כתוב מי תוקע כי הדבר היה למעלה אצל החיים ולמטה בבני ישראל. **וְפָאֵין אִינּוֹן יִשְׂרָאֵל, רְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵי בַּיְקָרִיהּוֹן, וַיְהִיב לֹזֶן חֹלְקָא עַלְאָה עַל בָּל שָׁאָר עַמִּין** אשריהם אלו ישראל שהקב"ה חפץ בכבודם והוא נתן להם חלק עליון משאר העמים. **וְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אִשְׁתַּבְחֵה בְּהוּ בְתֹזְבַּחַת יְהָוָה**, **הָהָרָא דְכַתִּיב** והקב"ה משתבח בהם ע"י השבחים שהם משבחים אותו וזהו מש"ב, (ישעה מט) **וַיֹּאמֶר לֵי עֲבָדִי אַתָּה יִשְׂרָאֵל וְגַו'**.

מסביר מדוע האות נ' בתחילת והיה בנסוע הפוכה ובסיום הפרשה הפוכה **וַיְהִי בָּנֶסֶע הָאָרוֹן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה וְגַו'**. (במדבר י) **רְبִי אַל עֹזֶר אמר, הֲכָא אִית לְאִסְתַּבְלָא** כאן יש לנו להתבונן בעניין אותן, נ' **דָאִידִי** (ס"א מנזרא) **מַחְזֹרָא לְאַחֲזֹרָא הֲכָא בְּתִרְיִ דַוְתִּי,** **אַפְמָאֵי** אומר רבוי אלעזר נ' שהיא נכתבה בעניין שהיא מחזירה את פניה לאחריה ע"י שהיא נכתבה הפוכה וקשה מה הסיבה לזה שהיא נכתבה כאן הפוכה שתי פעמים, דהיינו פעם אחת לפני הפרשה ופעם אחת אחרי הפרשה (רמ"ק). **וְאֵי תִימָא נ'** **כְפֻופָה, הָא יְדִיעָה נ'** **כְפֻופָה נוֹקְבָא** ואם תאמר שקשה עוד למה

אננו עושים את הסימן באות נ' כפופה ולא באות ז' פשוטה, דבר זה אינו קשה מאחר שהרי כבר ידוע שאות נ' כפופה הוא סוד הנוק' שהוא המלכות לבדה. נ' פְשׁוֹטָה,
כללוּא דְּכַר וְנוֹקֶבָא ואות ז' פשוטה הוא סוד כללות הזכר והנקבה כאחד דהינו זו"ן שהם ביחיד אחד, דהיינו שהאות נ' היא מורה על ז"א ואות נ' הוא מורה על הנוק' ולכון מילוי אות נו"ן הוא מורה על יחיד זו"ן שהוא ע"י היסוד שהוא סוד אות ז' (יהל אור). **וְהָא אָזְקִימְנָא בָּאָתָר דָּא** וכבר למדנו במקום זהה שמש"ב, **וְיִהֵי בְּגַם־עַד־הָאָרוֹן** הוא רומו על גלות השכינה הנקראת ארון שהוא סוד אות נ' כפופה שאז היא בפיירוד מבعلا ז"א ולכון סוד הדבר של גלות השכינה רמו בתוא נ' כפופה ולא באות ז' פשוטה. **אֲפַאי אַתְּהָדָר לְבַתֵּר פְּגֻנוֹנָא דָּא** אולם קשה למה דבר זה נרמז בתוא נ' הפוכה שהיא הופכת פניה לאחוריה.

האות נ' בנגד המלכות שהופכת פניה לעבר על ישראל בניה

תָּא חֹזֵי, נִבְּאָשֵׁרִי יוֹשֵׁבִי בִּיתְךָ לֹא אַתְּמָר, בְּגִין דְּהִיא בְּגַלְוָתָא והראיה שאות נ' היא במלכות כי בא וראה שבמצוור אשורי יושבי ביתך המסדר לפי סדר הא' ב' התוא נ' לא נאמרה והוא בגלל שהאות נ' מורה על גלות השכינה (רמ"ק). **וְהָא אָזְקִמְוָתָחָבְּרִיאָדְבָתִיב** וכמו שפירשו את סוד העניין החברים על מש"ב, (עמוס ה) **נְפָלָה לֹא תֹסִיף קִים בְּתִוְלָתָיְשָׂרְאָל וְגֹזֵי** ומשמעות קר לא הזכיר דוד המלך (צד). **אַלְאָמָח בְּתִיב**

[צד] כדאיתא בברכות דף ד' עמוד ב' אמר רבינו יוחנן: מפני מה לא נאמר נו"ן באשרי? – מפני

הליימוד היומי

לע"ג ר' אברהם כספי ז"